

רשומות

קובץ התקנות

10 בפברואר 1983

4459

כ"ז בשבט התשמ"ג

עמוד

726	תקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בבתי עסק — אי-תחולת השיעורים המרביים והפחתות), התשמ"ג-1983
728	תקנות בריאות העם (מערכות בריכה למי שתיה), התשמ"ג-1983
733	תקנות המים (היטל איוון) (תיקון מס' 3), התשמ"ג-1983
734	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983
735	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983
736	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 3), התשמ"ג-1983
738	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 3), התשמ"ג-1983
744	תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון מס' 3), התשמ"ג-1983
748	הוראות בנק ישראל (ריבית על גרעונות בניילות) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983

תקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בבתי עסק – אי תחולת השיעורים המרביים והפחתות), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 52 ו-61 לחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], התשל"ב-1972 (להלן – החוק), מתקינה הממשלה תקנות אלה:

1. הוראות סעיף 52 לחוק לא יחולו על סוגים אלה של בתי עסק:

אי תחולת
השיעורים
המרביים

- (1) בית עסק המשמש לתאגיד בנקאי, לתאגיד החוקה בנקאי ולתאגיד עזר כמשמעותם בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981, על סניפיהם, לרבות חברות בת של תאגידים כאמור;
- (2) בית עסק של מבטח כמשמעותו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981, על סניפיו, לרבות חברות בת של מבטח כאמור;
- (3) בית עסק שעיקר שימושו עסקי יבוא או יצוא;
- (4) בית עסק המשמש משרד או חנות של מפעל תעשייתי המעסיק שלושים עובדים או יותר, ובית העסק הנמצא במבנה נפרד מהמפעל התעשייתי עצמו;
- (5) בית עסק המושכר לממשלה, לרשות מקומית או לתאגיד ציבורי שהוקם על פי דין;
- (6) בית קולנוע, אולם תיאטרון, אולם ריקודים וכל בית עסק אחר שעיקר עיסוקו בקיום מופעי בידור ושמתחת משפחתיות;
- (7) בית עסק המשמש בעיקר כסוכנות נסיעות;
- (8) בית עסק המשמש בעיקר לעסקי עבודות בנין קבלניות או מסחר במקרקעין לרבות תיווך מקרקעין;
- (9) מלון שהמנהל כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון), התשכ"ז-1967, קבע לו דרגה של שלושה כוכבים ומעלה;
- (10) בית עסק המשמש לעסקי תעופה, ספנות, תחבורה או הובלה או לשירות מוגנות;
- (11) מרפאה של רופא, כמשמעותו בפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ו-1976, לרבות מרפאה של פסיכיאטר או פסיכולוג, מרפאה של רופא שיניים או מרפא שיניים כמשמעותם בפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979, או רופא וטרינרי כמשמעותו בפקודת הרופאים הוטרינרים;
- (12) מעבדה רפואית;
- (13) מועדון קלפים והימורים;
- (14) בית עסק המשמש משרד שבו עוסק בעל מקצוע חפשי;

1. ס"ח התשל"ב, עמ' 176; התשמ"ג, עמ' 21.
2. ס"ח התשמ"א, עמ' 232.
3. ס"ח התשמ"א, עמ' 208.
4. ק"ת התשכ"ז, עמ' 1159; התשמ"ב, עמ' 851.
5. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.
6. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 614.
7. תא"י, כרך ב', עמ' 1502.

- (15) בית-עבוט;
- (16) גלריה לאמנות;
- (17) בית מסחר לפרוות;
- (18) בית עסק למכירת כלי רכב;
- (19) חניון;
- (20) תחנת דלק;
- (21) בית ספר לנהיגה.

הפחתה למשלמי
דמי מפתח

2. (א) ניתנו דמי מפתח לבעל הבית בעד שכירות של בית עסק שאין סעיף 52 לחוק חל עליו — תופחת ברבע כל תוספת שישלם הדייר של אותו בית עסק; תחילתה של ההפחתה ביום תחילת השכירות שבעדה ניתנו דמי המפתח וסיומה בתום שמונה שנים מן המועד האמור.

(ב) ניתנו דמי מפתח לבעל הבית בעד שכירות של בית עסק, שסעיף 52 לחוק חל עליו, בין ד' בניסן התשל"ט (1 באפריל 1979) לבין ט"ו בטבת התשמ"ג (31 בדצמבר 1982) — תופחת ברבע התוספת של 300 אחוזים לפי סעיף 52א(א) לחוק.

(ג) ניתנו דמי מפתח לבעל הבית בעד שכירות של בית עסק, שסעיף 52 לחוק חל עליו, לאחר ט"ו בטבת התשמ"ג (31 בדצמבר 1982), ולא זכה הדייר החדש בהתאם לסעיף 61(ב) לחוק בתשלום דמי שכירות מופחתים בשל תשלום דמי מפתח על ידי קודמו, יופחתו בהמשיית דמי השכירות ההתחלתיים שעליו לשלם; ההפחתה תסתיים בתום שמונה שנים מיום תחילת השכירות.

הפחתה
למשקיעים

3. (א) השקיע דייר של בית עסק שאין סעיף 52 לחוק חל עליו סכומים בבית העסק לשם שינויים ושכלולים יסודיים — תופחת ברבע כל תוספת שישלם הדייר של אותו עסק; תחילתה של ההפחתה ביום ההשקעה וסיומה בתום שמונה שנים מן המועד האמור.

(ב) השקיע הדייר של בית עסק, שסעיף 52 לחוק חל עליו, סכומים בבית עסק לשם שינויים ושכלולים יסודיים בין ד' בניסן התשל"ט (1 באפריל 1979) לבין ט"ו בטבת התשמ"ג (31 בדצמבר 1982) — תופחת ברבע התוספת של 300 אחוזים לפי סעיף 52א(א) לחוק.

(ג) השקיע דייר של בית עסק, שסעיף 52 לחוק חל עליו, סכומים בבית העסק לשם שינויים ושכלולים יסודיים לאחר ט"ו בטבת התשמ"ג (31 בדצמבר 1982), יופחתו בהמשיית דמי השכירות שהדייר חייב בהם במועד ההשקעה; ההפחתה תסתיים בתום שמונה שנים ממועד ההשקעה.

ביטול

4. תקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בבתי עסק — שיעורי מקסימום והפחתות) (תיקון מס' 2), התשל"ט—1979 — בטלות.

החילה

5. תחילתן של תקנות אלה ביום ט"ו בטבת התשמ"ג (1 בינואר 1983).

דן מרידור
מזכיר הממשלה

כ"ג בשבט התשמ"ג (6 בפברואר 1983)
(תמ 701-3)

8 ק"ת התשל"ט, עמ' 942.

תקנות בריאות העם (מערכות בריכה למי שתיה), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 52ב(4) לפקודת בריאות העם, 1940, וסעיף 10 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח—1968, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
  - "מערכת בריכה" — לרבות הבריכה, צינורות הכניסה לתוכה והיציאה ממנה, הוצר שבה נמצאת הבריכה, תכולתה ומיגונה;
  - "בריכה" — מבנה המיועד לאגירה, לויסות ולאספקת מי שתיה;
  - "המנהל" — המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיכו לענין תקנות אלה;
  - "מהנדס" — מהנדס התברואה המחוזי של לשכת הבריאות המחוזית ומהנדס התברואה של מרכז הבריאות ע"ש ברזילי באשקלון;
  - "מתכנן" — מהנדס הרשות בפנקס המהנדסים והאדריכלים לפי חוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח—1958;
  - "מיגון" — מתקני הגנה תברואית למערכת בריכה;
  - "צינור פליטה" — צינור שדרכו נמלטים עודפי המים מהבריכה;
  - "ברז דיגום" — ברז המיועד לנטילת דגימות לשם בדיקת מי שתיה.
2. (א) אין לבנות מערכת בריכה אלא לפי תכנית שאושרה כאמור בתקנת משנה (ג) (להלן — התכנית המאושרת).
  - (ב) התכניות ההנדסיות הכוללות את החיבט התברואי ייחתמו ביד המתכנן ויועברו למהנדס לקבלת אישורו, לפני תחילת הבניה.
  - (ג) המהנדס רשאי לאשר את התכניות, בתנאים או בלעדיהם, או לסרב לאשרן.
3. תכנון בריכה, התקנתה והפעלתה יעשו באופן המאפשר אספקת מים סדירה גם בעת ניקויה.
  - 4. (א) כל שינוי בתכנית המאושרת טעון אישור מראש מאת המהנדס.
  - (ב) בתום בנייתה של מערכת בריכה או לאחר ביצוע כל שינוי בה, יגיש המתכנן למהנדס את תכנית הביצוע כשהיא חתומה בידו.
5. (א) לא יסופקו מים לציבור מבריכה אלא לאחר שטיפתה וחיטויה, במקרים אלה:
  - (1) אספקה ראשונה מבריכה חדשה;
  - (2) כאשר הבריכה מוזהמת או כאשר קיים חשש, לפי חוות דעתו של המהנדס או של מפעיל הבריכה, כי היא מוזהמת.
- (ב) שטיפה וחיטוי של בריכה, כאמור בתקנת משנה (א) ייעשו באופן שפורט בתוספת.

הגדרות

חוזרות לתכנון

אספקת מים סדירה בעת ניקוי

שינויים

שטיפה וחיטוי מיוחדים

1 ע"ר 1940, עמ' 191; ס"ח התשמ"ב, עמ' 157.
 2 ס"ח התשכ"ח, עמ' 204; התשל"ז, עמ' 40.
 3 ס"ח התשי"ח, עמ' 108.

6. הפעלת בריכה חדשה תיעשה לאחר קבלת אישור המהנדס להפעלתה. אישור הפעלה
7. בריכת מי שתיה תהיה מבנה סגור. מבנה סגור
8. מיגון הבריכה יהיה לפי הדגם המופקד לעיון כל אדם בכל לשכת בריאות מחוזית. מיגון הבריכה
9. (א) בצינורות הכניסה לבריכה והיציאה ממנה יהיו ברזי דיגום תקינים ושלמים. ברזי דיגום
(ב) ברזי הדיגום יהיה מדגם שאישר המנהל.
10. (א) במערכת בריכה תת קרקעית או במערכת בריכה שרצפתה צמודה לקרקע לא ימצא ברדיוס של 25 מטרים מהבריכה כל חפץ שאינו קשור באספקת מים. גודל החצר
(ב) במערכת בריכה שרצפתה אינה צמודה לקרקע, לא ימצא ברדיוס של 10 מטרים מהבריכה כל חפץ שאינו קשור באספקת מים.
(ג) לא יאפשרו תנאי המקום שמירת מרחק כאמור בתקנת משנה (א) או (ב), רשאי המנהל לאשר מרחק קטן יותר בתנאים שיקבע.
11. השטח שסביב הבריכה כאמור בתקנה 10 יהיה מגודר; בגדר יהיה שער עם מנועול תקין ושלם. גדר החצר
12. (א) בחצר שבה נמצאת הבריכה יהיה מבנה נפרד לאחסנת החמרים הכימיים הדרושים לטיפול במי הבריכה (להלן – המחסן). מחסן
(ב) המחסן יצוייד במנועול תקין ושלם.
13. רצפת הבריכה תהיה משופעת לכיוון פתח הניקוז. רצפת הבריכה
14. (א) בכל בריכה יהיה פתח ניקוז שיוחקן במקום הנמוך ביותר ברצפה באופן המאפשר הרקת מוחלטת של הבריכה. ניקוז
(ב) משך הרקת הבריכה מן המים שבה לא יעלה על שתי שעות.
(ג) צינור הניקוז יצוייד במגוף במקום שמחוץ למבנה הבריכה שהגישה אליו זוחה.
(ד) קטרו של צינור הניקוז יהיה גדול ב-25% לפחות מקטרו של צינור כניסת המים לבריכה.
15. (א) גג הבריכה יהיה בשיפוע שיאפשר ניקוז שלם של מי גשמים. גג הבריכה
(ב) לכל הפתחים בגג הבריכה תהיה הגבהה של 10 ס"מ לפחות מפני הגג.
16. שטח פנים הבריכה יצופה בטיח צמנט חלק או בחומר אחר שאישר המנהל. שטח פנים הבריכה
17. לא תיצבע הבריכה אלא בצבע שהמנהל אישר כי אינו רעיל. צבע
18. כל חלקי המתכת בבריכה יהיו מוגנים בפני חלודה או עשויים מחומר בלתי מחלוד. חלקי מתכת

19. צינור כניסת המים לבריכה — צינור הכניסה
- (1) יותקן בעומק של 30 ס"מ לפחות מתחת למפלס הפליטה;
  - (2) יצוייד במדף אל-חוזר;
  - (3) יצוייד במגוף במקום שמחוץ למבנה הבריכה, שהגישה אליו נוחה.
20. צינור יציאת המים מן הבריכה — צינור היציאה
- (1) יותקן 15 ס"מ מעל המקום הגבוה ביותר ברצפת הבריכה;
  - (2) יצוייד בשסתום אל-חוזר.
21. המרחק בין הפתחים של צינור הכניסה וצינור היציאה של מי הבריכה יהיה שווה לשליש מהיקף הבריכה לפחות. המרחק בין צינור הכניסה והיציאה
22. הבריכה תצוייד בצינור פליטה הממלא אתר תנאים אלה: צינור הפליטה
- (1) הצינור יותקן מחוץ לבריכה;
  - (2) קצהו העליון יהיה בתוך הבריכה במרחק של 10 ס"מ לפחות מתחת לתקרתה;
  - (3) קצהו התחתון יסתיים לפחות 20 ס"מ מעל פני הקרקע ויצוייד במדף אל-חוזר;
  - (4) פני הקרקע מתחת לצינור הפליטה יהיו משופעים במידה המונעת היקוות מים.
23. תחזוקה (א) פתחי הכניסה לבריכה ולמחסן ושערי החצר יהיו סגורים ונעולים בכל עת פרט לזמן שעובדים בה.
(ב) החצר תוחזק נקיה מעשב, פסולת וכל חפץ שאינו דרוש להחזקת הבריכה ולהספקת מים סדירה.
24. איחסון ואמצעי זהירות (א) התמרים הדרושים לטיפול במי הבריכה יאוחסנו במחסן וישמרו שם בכל עת למעט בזמן השימוש בהם.
(ב) אין לאחסן במחסן כל חומר כימי פרט לתמרים כאמור בתקנה משנה (א).
(ג) אין לאחסן במחסן תמרים דליקים או תמרים המגיבים כימית עם הכלור.
(ד) מכלי כלור מלאים יאוחסנו בנפרד ממכלים ריקים.
(ה) כיפות המגן שעל שסתומי מכלי הכלור ישארו מוברגות במקומן בכל עת למעט בשעה שהמכלים מחוברים אל מתקני הכלורינציה.
(ו) חביות מכילות כלור תאוחסנה בשכיבה על גבי מגבה המצוייד בגלגלים.
(ז) מכלים המכילים כלור יאוחסנו בעמידה כשהם קשורים היטב.
(ח) מכלים המכילים יותר מ-65 ק"ג כלור יטופל בהם בהתאם להוראות המנהל.
25. שינוע מכלי כלור (א) העברת מכלי כלור תיעשה באמצעות עגלת יד מאוזנת היטב בעלת משענת בגובה 2/3 לפחות מגובה המכל.

(ב) הרמת המכלים תיעשה במעלית או במכשיר הרמה המצויד בסל מתאים; אין להרים מכלים על ידי תפיסה בכיפת המגן או על ידי קשירה במענב, חבל, כבל, שרשראות, מגנט או כל מכשיר אחר.

(ג) המכלים ינבטחו מפני תזוזה בכל עת השינוע על ידי יתדות וקשירה.

(ד) שינוע והחלפת מכלים ריקים ומלאים יבוצעו בנוכחות שני אנשים לפחות.

ציווד מגן אישי 26. (א) אדם המועסק בעבודות כלורינציה יצויד במסכה בעלת מסנן המיועד להגנה בפני דליפת כלור וילבש כפפות ומשקפי מגן בעת טיפול בכלור נוזלי או מוצק.
(ב) אדם המועסק בחיטוי מהיר כאמור בסעיף ב(2)(א) לתוספת, יצויד בחליפה אטומה בעלת מסכה עם הספקת אויר עצמית.

אמצעי זהירות
בביצוע החיטוי 27. (א) אין להשתמש במכל כלור שאינו תקין וכשר לפעולה.
(ב) בעת שנכנס אדם לתוך הבריכה, ישאר אדם אחד לפחות מחוץ לבריכה כשיש אמצעי תקשורת ביניהם.

שטיפת וחיטוי
מקופת 28. (א) הבריכה תישטף ותחוטא בתקופות ובאופן המפורטים בתוספת, אלא אם קבע המהנדס אחרת.
(ב) אחרי כל שטיפה וחיטוי ימסור המחזיק בבריכה דגימת מים לבדיקה מיקרו-ביאלית במעבדה מוכרת לפי תקנות בריאות העם (איכותם התברואית של מי שתיה), התשל"ד-1974.⁴

ממונה על
תברואה 29. (א) לכל מחזיק בריכה יהיה ממונה על תברואה.
(ב) הממונה על תברואה יהיה בקי בתחזוקה של מערכת בריכה להנחת דעתו של המהנדס.

ניתול יומן 30. (א) הממונה על תברואה ינהל יומן שבו יירשמו כל הפעולות שבוצעו בבריכה ותאריכיהן.
(ב) היומן ישמר שבע שנים לפחות.

הוראות מעבר 31. (א) מחזיק בריכה שבאחריותו בריכות שהיו בשימוש ערב תחילתן של תקנות אלה, יגיש למהנדס תוך שנה מיום פרסום תקנות אלה תכניות ביצוע להתאמת הבריכות להוראות התקנות.
(ב) המהנדס יקבע מועדים לביצוע התכניות לפי לוח זמנים שיגיש המחזיק.

4 ק"ת התשל"ד, עמ' 556; התשל"ח, עמ' 438.

תוספת

(תקנות 5 ו-28)

א. תקופות השטיפה והחיטוי

מקור המים שבבריכה	תדירות הניקוי והחיטוי
1. מים עיליים או מים עיליים בצירוף מי תהום	שתי פעמים בשנה
2. מי תהום	פעם אחת בשנתיים

ב. אופן השטיפה והחיטוי

שטיפה	(1) לפני החיטוי יבוצעו הפעולות שלהלן לפי סדרן: (א) סגירה מלאה של צינורות כניסת המים לבריכה וצינורות יציאת המים מן הבריכה; (ב) הרקת הבריכה; (ג) ניקוי הקירות, הרצפה והתקרה של הבריכה במברשת בעלת זיפים קשים או באמצעות זרם מים בלחץ של 10 אטמוספירות לפחות; (ד) ניקוי חלקי מתכת בבריכה במברשת בעלת זיפים קשים; (ה) שטיפת הבריכה במים בלחץ של 5 אטמוספירות לפחות, עד שמי השטיפה צלולים. (ו) הרקת הבריכה.
חיטוי	(2) חיטוי הבריכה יכול שיהיה חיטוי מהיר או חיטוי איטי כמפורט להלן: (א) חיטוי מהיר — הקירות, רצפת הבריכה ותקרתה וכל המיתקנים הנמצאים בתוך הבריכה יורטבו בתמיסת כלור בריכוז 300 מיליגרם לליטר. (ב) חיטוי איטי — (1) שליש מנפח הבריכה ימולא במים בריכוז של 150 מיליגרם כלור לליטר מים. (2) הבריכה תמולא מים אחרי שעתיים. (3) הבריכה תורק אחרי 24 שעות אם ריכוז הכלור הנותר במים הוא לא פחות מ-25 מיליגרם לליטר; אם ריכוז הכלור אחרי 24 שעות נמוך מ-25 מיליגרם לליטר, תורק הבריכה אחרי 48 שעות. (ג) בעת ביצוע חיטוי, ישארו כל פתחי הבריכה פתוחים. (3) (א) אחרי סגירת פתחי הבריכה תמולא הבריכה במים. (ב) הספקת המים לצרכן לא תחודש עד שריכוז הכלור במי הבריכה יפחת מ-0.5 מיליגרם לליטר.
החזרת הבריכה לשימוש	

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

ז' בטבת התשמ"ג (23 בדצמבר 1982)
(חמ 1022-3)

תקנות המים (היטל איוון) (תיקון מס' 3), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנות
4 עד 7

1. בתקנות המים (היטל איוון), התשמ"ג-1982², במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 3.11 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.35 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.46 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 3.11 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 3.11 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות

5. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 3.11 שקלים למ"ק או פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצה כלקמן:

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

- (1) בכל הארץ — 10 אגורות חדשות למ"ק;
- (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 8 אגורות חדשות למ"ק;
- (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית-שאן — 8 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 8 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	האזור
2,000	8	עמק בית-שאן
2,000	8	עמק הירדן
2,000	10	עמק חרוד
1,800	10	עמק החולה
1,500	10	שפלת החוף
1,500	10	עמק זבולון
1,500	10	עמק יזרעאל

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; החש"א, עמ' 140.
2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 152, עמ' 366 וצמ" 558.

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איזון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 3.11 שקלים למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 3.11 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.46 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.65 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 3.11 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 3.11 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לייצור תעשייתי

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 4.46 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 2.11 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 2.35 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 4.46 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 4.46 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים
ושירותים
ציבוריים

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר
ממלא מקום שר החקלאות

י"ד בשבט התשמ"ג (28 בינואר 1983)
(חמ 27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

- בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט-1978, במקום תקנה 2 יבוא:
  - (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נזרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

החלפת תקנה 2

"שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 305; התשמ"ג, עמ' 156, עמ' 367 ועמ' 559.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 175.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — 1.59 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — 7.99 שקלים למ"ק.

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר
ממלא מקום שר החקלאות

י"ד בשבט התשמ"ג (28 בינואר 1983)
(תמ 3-808)

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 4), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט-1959, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם-1980, במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 3.11 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 3.11 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 4.46 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 4.46 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר
ממלא מקום שר החקלאות

י"ד בשבט התשמ"ג (28 בינואר 1983)
(תמ 3-28)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; החש"א, עמ' 175.
2 ק"ח התש"ם, עמ' 1698; התשמ"ג, עמ' 156, עמ' 368 ועמ' 560.

**תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 3),
התשמ"ג-1983**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ג-1982, במקום תקנה 7 יבוא:

החלפת תקנה 7

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

"התעריפים למים למטרות הצריכה השונות"

1 מים לחקלאות

שם מפעל מקורות	תעריף בהרשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרץ (שקלים למ"ק)	תעריף בחודשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)
1.1 עמק הירדן ¹	0.80	1.11
יסוד המעלה	1.80	2.51
כפר גלעדי, אורן-חדרה	2.17	3.06
עכו-שפרעם	2.32	3.24
קרן-בנא, חולון	2.47	3.34
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, מגדל-נצרת, רום כרמל, שומרון, גחל עירון, גוש דן, שפלת לוד, אשתאול, שואבה, שורק, גת, לכיש, אשקלון	2.51	3.51
עמק מזרחי, שימרון-הרי אפרים	2.61	3.61
	תעריף בכל חרשי השנה (שקלים למ"ק)	
1.2 בית שאן - מעיינות		0.63
שפעה		1.39
בית שאן-קידוחים		2.70
רמתניה		2.88
רמת הגולן, אגם חיתל, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, עין יהב, עין בוקק, יוטבחה		3.11

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 157, עמ' 369 ועמ' 561.

1.3 מים לבריכות דגים		
תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק (בשקלים למ"ק)	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשוניים לדונם (בשקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
0.55	0.63	בית שאן — מעיינות
1.31	1.39	שפעה
1.88	1.98	יסוד המעלה

הערות:

(1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשוניים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשוניים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

2 מים לתעשייה

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
0.95	בית שאן — מעיינות
2.91	בית שאן — קדוחים
1.39	עמק הירדן
	כפר גלעדי, אורן — חדרה
2.81	עכו — שפרעם
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, קרן — בנא, שימרון — הר אפרים, מגדל — נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, גוש דן, חולון, שפלת לוד, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, פראן, עין יהב, נחל ציון, יוטבתה
3.11	

3 מים לצריכה ביתית

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
2.51	בית שאן — מעיינות
2.91	עמק הירדן
	רמת הגולן, כפר גלעדי, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, שימרון — הרי אפרים, מגדל — נצרת, עמק מזרחי, עכו — שפרעם, רום כרמל, אורן — חדרה, שומרון, נחל עירון, בית שאן קידוחים, ביכורה, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק
4.46	

4 התעריפים לכמות מים נחרגת

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, להעשייה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 1.59 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות 1 עד 3, לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 7.99 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות 1 עד 3, לפי הענין.

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר
ממלא מקום שר החקלאות

י"ד בשבט התשמ"ג (28 בינואר 1983)
(חמ 3--807)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 3),
התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ג—1982, במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

תיקון תקנה 4

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק	
	1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
10.93	1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
17.22	1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם
27.55	1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף
	1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות בדירה, וש- הצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאתר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת);
	הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 173.
2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 161, עמ' 371 ועמ' 563.

- 1.1.5 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.2 גינות נוי מושקות —
- 1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתנייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונית לדירה או מעל לכמות המוגדלת
- 1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפ-
רד — ההגבלה תהיה של 68 מ"ק, באופן מצטבר
לחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.
- 1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.
- 1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.
- 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתנייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.
- 1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.
- 1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

1.2.4 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליון צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית—
כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

4.35 בגבולות הכמות המוקצבת
מעל הכמות המוקצבת —

5.93 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%
מהכמות המוקצבת

12.34 בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%
מהכמות המוקצבת

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

4.35 כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —
אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט מע"מ ובתוספת 1.24 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

	כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —	
5.93	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת	
12.34	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	
	כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —	
	המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 1.59 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 7.99 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.	
17.40	למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	2.3
	לבניה באתרי הבניה —	2.4
12.45	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.1
12.45	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.2
12.45	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.3
14.04	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3 לפי הענין	2.4.4
20.44	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3 לפי הענין	

3 לחקלאות

3.1	לצרכן הרשום ברשיון התפקה של הרשות המקומית —
	כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
	מפורט בטבלה שלהלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מיס נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מיס נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		
8.88	2.48	0.89	מועצה אזורית עמק הירדן עיריית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בני-ימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחתמיה, פרדס חנה—כרכור, עתלית
10.10	3.70	2.11	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית נעמן, מועצות מקומיות: אבן יהודה, גלגוליה, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
10.99	4.59	3.00	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד
11.10	4.70	3.11	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
11.10	4.70	3.11	

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המיס שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המיס לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המיס שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המיס לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המיס המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המיס לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המיס נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המיס מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המיס שממנו מסופקת מרבית כמות המיס לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 1.17 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המיס מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המיס או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 1.59 שקלים למ"ק בעד כמות מיס נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 7.99 שקלים למ"ק בעד כמות מיס נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

למשקי עזר — 3.3

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשירותים ושירותים ציבוריים	
4.1	למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —
13.69	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
13.69	בגבולות הכמות המוקצבת
27.20	מעל לכמות המוקצבת
	4.2 לבתי חולים —
13.69	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
13.69	בגבולות הכמות המוקצבת
27.20	מעל לכמות המוקצבת
	4.3 לבתי מלון —
9.93	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
9.93	בגבולות הכמות המוקצבת
	מעל לכמות המוקצבת —
11.52	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
17.92	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
	4.4 למיתקני בטחון —
13.69	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
13.69	בגבולות הכמות המוקצבת
27.20	מעל לכמות המוקצבת
	4.5 לגינון —
	4.5.1 לגינון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —
5.98	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
5.98	בגבולות הכמות המוקצבת
17.80	מעל לכמות המוקצבת

בשקלים למ"ק

בשקלים למ"ק			
	לגינות נוי מושקות, פרט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2	
5.93	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה		
16.27	(ב) מעבר להגבלות		
	למיתקני תחבורה —	4.6	
19.39	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה		
	(ב) גקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —		
19.39	בגבולות הכמות המוקצבת		
32.56	מעל לכמות המוקצבת		
	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7	
13.86			
13.86	למכסות	4.8	
13.86	לחנויות דגים	4.9	
13.86	לברירות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10	
8.87	לבתי עלמין	4.11	
19.91	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי תחנות	4.12	
27.27	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.13	
"25.33	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	4.14	

י"ד בשבט התשמ"ג (28 בינואר 1983) (חמ 29-3)
 גדעון פת
 שר התעשייה והמסחר
 ממלא מקום שר החקלאות

תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון מס' 3), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 3 לתקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), התשמ"ג—1982, במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

- 1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
- 2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 169, עמ' 377 ועמ' 569.

1" לצריכה ביתית	
	1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
	א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר
6.58	1.1.1 בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם
13.86	1.1.2 בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק
32.56	1.1.3 בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק
44.37	1.1.4 בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק
	ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס
8.47	1.1.5 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
16.81	1.1.6 בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק
39.32	1.1.7 בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק
54.31	1.1.8 בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק
	1.1.9 משפחה המונה מעל ל-4 גפשות, הגרה בדירה, וש- הצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל גפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.
	1.2 לגינות נוי מושקות —
	1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה, או מעל לכמות המוגדלת
5.93	1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה
5.93	1.2.3 מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.
	1.2.4 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים

בשקלים למ"ק

	הכללית של הגינה בין יחידות הדירור שאליון צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החזירים, על פי וחלטת הרשות המקומית.	
1.2.5	החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.2.4, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.	
	2 לתעשייה	
	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העירייה --	2.1
4.35	בגבולות הכמות המוקצבת	
54.13	מעל הכמות המוקצבת	
	למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	2.2
17.40		
	לבניה באחרי הבניה	2.3
	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.3.1
12.45		
	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.3.2
12.45		
	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.3.3
12.45		
	בעד כמות מים נזרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין	2.3.4
14.04		
	בעד כמות מים נזרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין	
20.44		
	3 לחקלאות	
	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העירייה --	3.1
4.30	בגבולות הכמות המוקצבת	
54.31	מעל הכמות המוקצבת	
	4 לשירותים ושירותים ציבוריים	
	לכוסדות תינוך -- ממלכתיים ומרטיים	4.1
13.69	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) גקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה --	
13.69	בגבולות הכמות המוקצבת	
54.83	מעל הכמות המוקצבת	

בשקלים למ"ק

13.69

13.69

54.83

9.93

9.93

54.83

13.69

13.69

54.83

5.98

5.98

54.83

5.93

54.83

19.93

19.93

54.83

13.86

לבתי חולים —

4.2

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת

לבתי מלון —

4.3

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת

למיתקני בטחון —

4.4

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל לכמות המוקצבת

לגינות —

4.5

4.5.1 לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העירייה או רשות ממלכתית —

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל לכמות המוקצבת

4.5.2 לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגינת הנוי נמדדים בנפרד —

(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה,

במשך כל השנה

(ב) מעבר להגבלה

למיתקני תחבורה —

4.6

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל לכמות המוקצבת

4.7 למוסדות ציבור ומוסדות של העירייה, שלא סורטו במקום אחר בתקנות אלה

בשקלים למ"ק	
13.86	4.8 למכבשות
13.86	4.9 לחנויות דגים
13.86	4.10 לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות
8.87	4.11 לבתי עלמין
19.91	4.12 למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות
27.27	4.13 לחנויות, עסקים ומשרדים
60.40	4.14 לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר
ממלא מקום שר החקלאות

י"ד בשבט התשמ"ג (28 בינואר 1983)
(חמ 30-3)

הוראות בנק ישראל (ריבית על גרעונות בנוזלות) (תיקון מס' 4), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 51 לחוק בנק ישראל, התשי"ד—1954, ולאחר התייעצות עם הועדה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 3(ב)(2) להוראות בנק ישראל (ריבית על גרעונות בנוזלות), התש"ם—1980 (להלן — ההוראות העיקריות), במקום "25%" יבוא "20%".

משה מנדלבוים
נגיד בנק ישראל

י"ט בשבט התשמ"ג (2 בפברואר 1983)
(חמ 106-3)

1. ס"ח התשי"ד, עמ' 192.
2. ק"ח התש"ם, עמ' 884; התשמ"ג, עמ' 600.